

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

De ce cantam Prohodul Maicii Domnului?

Prohodul Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu si pururea Fecioarei Maria se canta in seara de 14 spre 15 august, in jurul epitafului sau icoanei Maicii Domnului. Prohodul Maicii Domnului este o rugaciune plina de evlavie, integrata in cultul Bisericii noastre, creand un paralelism intre momentul Rastignirii si Invierii Mantuitorului si ridicarea la ceruri a Nascatoarei de Dumnezeu. Aceasta slujba este asezata de Biserica dupa modelul Prohodului Domnului nostru Iisus Hristos din Vinerea Sfantelor Patimi. La fel, si in ajunul sarbatorii Adormirii Maicii Domnului in mijlocul bisericii, la slujba Vecerniei sau a Privegherii, se scoate in mijlocul sfantului locas epitaful pe care este reprezentata icoana Adormirii Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu. In acelasi timp, Prohodul Maicii Domnului cuprinde si referinte de natura istorica legate de imprejurarile in care s-a savarsit si s-a mutat la ceruri Nascatoarea de Dumnezeu. Intreaga scriere este o Liturghie a intregii creatii vazute si ne vazute, care slujeste Maicii Domnului si se bucura ca, desi se muta din viata aceasta, ramane de-a pururea mijlocitoare, rugatoare si impreuna lucratoare a mantuirii intregului neam omenesc. In cadrul acestei slujbe, alcatuita din trei stari, preotii stau in jurul sfantului epitaf. Toate cantarile sunt de bucurie, pentru ca Maica Domnului s-a bucurat atunci cand i s-a vestit mutarea la ceruri de catre Arhanghelul Gavriil. Odata cu Adormirea Maicii Domnului, Nascatoarea de Dumnezeu devine Maica noastra care se roaga pentru toata Biserica. Cantarea Acatistului spune: *"Bucura-te cea plina de dar, care intru adormirea ta nu ne lasi pe noi!"*

Duminică 14 AUGUST:

VECERNIE ȘI PROHODUL MAICII DOMNULUI – ora 6.30 PM

Luni 15 AUGUST: ADORMIREA MAICII DOMNULUI

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Miercuri 17 AUGUST:

ACATISTUL SFÂNTULUI GHEORGHE - ora 6.30 PM

Vineri 19 AUGUST:

ACATISTUL SFÂNTULUI NICOLAE - ora 6.30 PM

Sâmbătă 20 AUGUST:

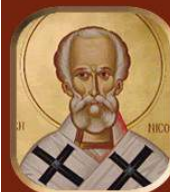
UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS - ora 8.30 AM

VECERNIE – ora 6.30 PM

Duminică 21 AUGUST:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A OPTA DUPA RUSALII

In vremea aceea, Iisus a văzut mulțimea de oameni și I s-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. *(Matei 14, 14 - 22)*

Sfaturi duhovnicesti ale parintelui Sofronie Saharov

-Mulți se străduiesc să trăiască viața duhovnicească numai la Dumnezeiasca Liturghie de duminică, iar în restul săptămânii se află în afara viețuirii ascetice. Acești oameni nu pot înțelege monahismul. Cei ce nu trăiesc întreaga săptămână evanghelic-ascetic nu pot trăi nici duminica ascetic.

- Cei care-l bârfesc și-l clevetesc pe preot îi fac un mare bine: îl smeresc. Inșă nu trebuie să-l judece mulți, căci atunci se amărăște, iar când există amărăciune, Harul lui Dumnezeu nu lucrează. Defăimarea îl ajută pe cleric, deoarece acționează ca o frână - la fel cum frâna oprește mașina care se îndreaptă spre prăpastie. Inșă cel care clevetește nu se folosește. Când oamenii îl laudă pe cleric, el trebuie să se bucure, dar și să se smerească, de vreme ce este slujitor al lui Hristos, Cel ce a suferit smeriri și Cruce.

- Lacrimile sunt de trebuință pentru monah și pentru creștin. Există lacrimi lumești și lacrimi dumnezeiești. Diferența dintre ele se vedește din aceea că lacrimile lumești-egoiste se nasc din disprețuirea de către oameni, din pierderea vrednicilor și a bunurilor lumești, pe când cele duhovnicești-dumnezeiești se nasc din pocăință, din dorirea mântuirii și a vieții veșnice.

- Cuvântul „Ține-ți mintea în iad, și nu deznădăjdui” i-a fost descoperit Starețului Siluan de însuși Dumnezeu. Aceasta o cred și am înțeles-o. Precum mi-am dat seama mai târziu, cuvântul acesta se vedește și în viața lui Hristos. Apostolul Petru mărturisește: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu” -iar Hristos [drept răspuns] își vestește patima, pogorârea la iad și înviem. Vestirea patimii se leagă strâns de mărturisirea Dumnezeirii lui Hristos, Aceasta este „Ține-ți mintea în iad, și nu deznădăjdui”.

Nu toți pot să-și țină mintea în iad; depinde de puterea fiecăruia. Acesta este privilegiul celor puțini, al celor puternici, căci omul poate cădea în deznădejde. Atunci când după trăirea iadului vine nădejdea mântuirii, înseamnă că este lucrarea Harului Dumnezeiesc. Prin gândul „Ține-ți mintea în iad” contenește lucrarea patimilor, și înlăuntrul nostru vine Duhul Cel veșnic. Atunci omul nu simte că va dobândi Impărăția Cerurilor cândva, în viitor - căci o are deja înlăuntrul său. Multora li s-a descoperit acest cuvânt și l-au trăit ei înșiși, dar el se ascunde în chip tainic âe-a lungul veacurilor. Propovăduind-o lumii, m-am simțit pe sinemi posesorul unei uriașe moșteniri.

- După un păcat trupesc, Rugăciunea se oprește, în vreme ce scrierea teologică poate continua. Aceasta arată deosebirea dintre theologia ca harismă a Sfântului Duh și theologia ca știință omenească. Rugăciunea este cea care vedește curăția sufletului și a trupului. Este cu putință ca omul să theologhisească, să scrie, să fie om de știință, dar să nu se roage, să nu fie sfânt.

- Vreau să trăiesc viața pustnicilor, nu să joc teatru. Să fiu cel ce sunt. Când râd, există oameni care se smintesc; când sunt serios, iarăși se smintesc. Vreau să fiu firesc, simplu.

- Monahii mănăstirii noastre nu trăiesc așa cum trăiam eu în pustia Sfântului Munte, înșă mă bucur că sunt monahi buni, și trăiesc în chip firesc, nu sunt ipocriți, nu joacă teatru. Li primesc la fel pe toți oamenii, deopotrivă bogați și săraci, fără osebire, și pe toți încearcă să-i ajute.

- Când vor lipsi monahii, atunci credința se va pierde.

- Mă bucur că episcopul tău (Mitropolitul Calinic al Edessei) îi iubește pe monahi.

-Monahii nu sunt trândavi, ei sunt de folos pământului întreg, întregii omeniri. Preoții de mir își mărginesc lucrarea la o parohie, dar monahii sunt de folos întregii lumi. La mănăstirea noastră vin oameni din întreaga lume.

- Starețul Siluan, cu constituția trupestă pe care o avea, ar fi putut zămisli mulți copii, dar Harul lui Dumnezeu l-a făcut să se înfrâneze în chip desăvârșit; nu avea nici măcar un singur gând trupesc. Abia ajuns la mănăstire și lipsit de experiență în lupta duhovnicească, a căzut într-un păcat oarecare după masă. De atunci n-a mai primit nici un gând trupesc în întreaga sa viață, ascultând de cuvântul Părintelui său duhovnicesc.

Ca Părinte duhovnicesc, am întâlnit în Sfântul Munte și câțiva, îndeosebi tineri, care săvârșeau păcatul „de unul singur”. In acest caz vindecarea constă în așintirea minții la rugăciune, la Dumnezeu. Când crește rugăciunea lăuntrică și însuflarea duhovnicească, atunci contenește lucrarea patimii. Când, după o nălucire de noapte, ne trezim tulburați, înseamnă că am avut plăcere. Aceasta se înfruntă prin Harul pocăinței, prin plâns, prin rugăciune, prin unirea minții cu inima.

- Mulți Părinți duhovnicești au greutăți în confruntarea cu problema [feririi de] nașterea de prunci, în ceea ce privește Dumnezeiasca împărtășanie. Este trebuință de discernământ și luminare de la Dumnezeu.

O observație generală ar fi că trebuie o mare atenție spre a nu-i muștra pe oameni în mod nechibzuit, căci se vor deznădăjdui și vor pleca din Biserică. Tot astfel, lipsirea pentru mulți ani de Dumnezeiasca Impărtășanie îl omoară pe om și-l îndepărtează de Biserică. Mulți trăiesc cu dori-rea după Dumnezeiasca Impărtășanie. Dacă-i lipsim de ea, atunci nu vor putea rezista feluritelor ispite. E trebuință de pricepere, de rugăciune, și mai depinde și de cum sunt creștinii care vin să se spovedească. Va trebui să-i ajutăm să trăiască cu pocăință, cu rugăciune, să meargă la biserică și să țină poruncile lui Hristos. De asemenea, mai sunt unii care săvârșesc o înfrânare peste puterile lor.

In această chestiune nu se poate rândui o linie comună pentru toți. Este o problemă între Părintele duhovnicesc și cel ce se spovedește. Când există puțința iconomieii, a pogorământului, să dăm Dumnezeiasca Impărtășanie din când în când. E de-ajuns să vedem sporire în viața lor duhovnicească.

- Vedem adesea că în momentul în care îl cunoaște cineva pe Hristos și începe să trăiască o viață îmbisericită, voiește să devină preot. Insa este nevoie mai întâi să treacă o lungă perioadă de timp pentru a se statornici în viața bisericească, și după aceasta să hotărască de voiește sau de este potrivit să devină preot.

(continuare in numarul viitor)

